

(Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair)

MEMBER'S REPRESENTATION

ಶ್ರೀಮತಿ ಬನವರಾಜೇಶ್ವರಿ.—(ಮಾನ್ಯ) ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾಳೆಯ ದಿನ ಬನವ ಜಯಂತಿ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಹಿಂದೂ ರಜಾ ದಿನವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಸಭೆ ನಾಳೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅಗಬಹುದು.

MYSORE HEREDITARY VILLAGE OFFICES ABOLITION BILL, 1959, AS REPORTED BY JOINT SELECT COMMITTEE.

Motion to consider

Debate—(contd.)

†Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, the Recruitment and Conditions of Service of persons serving in the Union or the State are governed by the Rules framed under article 309 of the Constitution. The same article says that the person who holds the office either in the Union or in the State, holds the office during the pleasure of the President or during the pleasure of the Governor. Article 310 (2) is an explanation which provided for payment of compensation in cases of premature termination of services provided there was a contract to that effect. I read Basu's Constitution of India on this article.

Though all services in Government is terminable, at any time the present clause provides for payment of contract which provides for such compensation where the service is terminated before the expiry of the contractual period."

Sir, yesterday Sri Puttaswamy asked whether the hereditary village officers are Government servants. Sir, they are not Government servants who are governed by the Mysore Civil Service Rules which are framed under article 309 of the Constitution. He asked me that when labourer is discharged, he is entitled to some compensation and that being the case, why compensation is not paid to these officers, whose services are going to be terminated on account of this Bill. Sir, the conditions under which the Labour is appointed is incorporated in the Labour Act, providing for payment of compensation and gratuity. It is not an arbitrary payment of compensation when a person is discharged prematurely. Similarly, when a Government servant is retired prematurely, he is entitled to compensation according to Mysore Civil Service Rules. The village officers are not Government servants and are not governed by such rules. They are governed by the several enactments mentioned in Schedule I in the Bill.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, so far as workmen under the private undertakings are concerned, it is incorporated in the statute since somewhere 1951. Prior to 1951 there was no statute and no contract

of employment also was prescribed in the even of retrenchment or compensation should be paid. It was through the amendment to Chapter 5 that this idea of gratuity was brought in. So, it was provided in the statute. The point of my friend Sri Veerappa is, why not provide for it in the statute.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—If the House feels that on humanitarian round some amount has to be paid to rehabilitate these officers, I do not come in the way. But, according to law, they are not entitled to any compensation. There is no contract for the payment of compensation.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore City).—Does the Village Officers Act create the office ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, when a statute creates a post and another statute subsequently abolishes the post, the person holding the post is not entitled for compensation. That is the decision of the Privy Council in Reily VS King.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—By referring to Village Officers Act of 1908, it does not create the office for the first time in that legislation.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Mr. Speaker, Sir, we are following a very strange procedure to day. It is not in the experience of this 4½ years that such a sort of procedure was followed when so many members get up for clarification. The Minister may fully hear to what all we say and then reply. At every stage, if members get up asking for explanation it would not be proper. Is there any understanding to adopt dilectory tactics ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, I can assure the Hon'ble Member that there is no understanding between the Members who are putting questions and me that there should be dilectory tactics. Sir, I will read only the concluding para of the Privy Council decision in Reily VS King. It was in 1933.

“It would be strange that the Dominion should have power to create an office but no power to abolish except on the terms of awarding compensation apparently for the full term of the original office because this could be by two ways ; Either the Act of 1930 did not interfere with the civil rights or if it did, its interference was necessarily incident to the undoubted power of the Dominion to abolish the old and create the new office. For these reasons, the former seems to be preferable.”

So, when a statute creates a post and that statute is abolished by a subsequent statute terminating the services, of the person holding the post, that person holding the post is not entitled for any compensation.

Sri Y. VEERAPPA.—Did this not strike to you when you introduced the Bill ? Why did you not contemplate this at that time ? Was the decision of the Supreme Court not available at that time ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, I do not want to yield hereafter. I am only clarifying the position. Sir, the Committee carefully considered this question. They thought it was not proper to burden the State Exchequer with a huge commitment. Therefore, they came to the conclusion that no compensation is payable to the village officers.

Sri Y. VEERAPPA.—With the permission of the Chair, I want a clarification. The Minister has been pleased to say that this is not a contract. I want to know to what category these village officers belong.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, the Member will have an opportunity to say that the bill is wrong. But let the Minister finish. He has already taken ninety minutes.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—The next point to be considered by the Committee was the suggestion made by the Government of India that the tenants should be given occupancy rights over the land which they were cultivating under the village officers. The Committee thought that it would be sufficient if tenancy laws were made applicable to govern the relationship of the landlord and the tenants. In view of the impending land reforms the committee thought that it was not necessary to confer occupancy rights on the tenants. Apart from the provision relating to compensation the committee has made some alternative provisions in the clause which provides for the levy of occupancy price. In the original bill it was provided for the levy of occupancy price at the rate of 12 times the assesment. The Committee thought that a distinction has to be made between inferior village servants and the patels and shanubhogues. Therefore they have made a distinction. It has been decided by the Committee that it is enough if the inferior village servants are paid occupancy price three times the full assesment. In the case of land not assigned compensation the full assesment was thought to be sufficient so far as occupancy price was concerned.

In the case of authorised holders, provision has been made for the levy of occupancy price equal to six times the full assesment. In the case of unauthorised holders, the original bill had given discretion to the Government to regularise the alienation. The Select Committee has thought it fit to give that power to the Deputy Commissioner. Original clause 8 was deleted.

It was argued by some Hon'ble Members that as radical changes have been made by the Select Committee, the bill has undergone a good deal of change. There is no need to consider the bill, they said. The intention of the original bill was to abolish the hereditary office. That intention is still there. The intention is to abolish the existing offices and to appoint full-time Government servants in the place of hereditary village officers. There is also the intention to resume the lands which were attached to the village office and to regrant them to the holders and authorised holders and in some cases to the unauthorised holders.

It was pointed out by Sri Sidhanti that Inam lands which were held by the village officers were as good as other lands. I do not subscribe to that view. The Supreme Court has held that the office held by the village officer is not an office-cum-property. The property or the watan lands were attached to the office. Whenever the officer was changed the new man became the owner or occupant of the land for the time being, so long as he held the office. Therefore there is no substance in the argument that these were the private properties of the holders of the office. There are some instances where enfranchisement has taken place and where full assessment is levied. In such cases they will not be deemed to be watan lands.

With these observations, I commend the measure for the kind consideration of the House.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ (ತುಮಕೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಈ ಮಸೂದೆ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ದೇಶದ ಬಹು ಜನಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಹುದ್ದೆಗಳು ಯಾವರೀತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದವು ಎಂಬತ್ತಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಇದೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಾಗ ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎತ್ತು. ಸೆಕೆಂಡ್ ಸೆಂಚುರಿ ಬಿ. ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಲಜ್ಜಾವೀಸ್ ಆಫ್ ಹೊಯ್ಸಳಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಬಹು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿದರು. ಕಾಲ ಕ್ರಮೇಣ ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂತು ಆಗ ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಆಗ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡದೊರೆ ಸತ್ತ. ಆಗ ಅವನ ಮಗನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟೀಲರು ಶಾಸ್ತ್ರನುಬೋಗರು ತೋಟಗಳ ತಳವಾರರು, ನೀರುಗಂಟಿಗಳು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನ ಬಂತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲೆಜ್ ಆಫೀಸರ್ ಪಟ್ಟೀಲರ್ ಶಾಸ್ತ್ರನುಬೋಗರು ನಮಗೆ ಒಂದು ವರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜರನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ರಾಜನು ಏನುವರ ಕೇಳುತ್ತೀರ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ನಮಗೆ ಹರಿಯದ ಬಟ್ಟೆ ಮುರಿಯದ ಕೋಲು—ಈ ವರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವರು ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ರಾಜರು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವರು ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ನೀವು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದರು ಅದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ರಾಜರು ಅವರು ಕೇಳಿದಾಗ ಸ್ವಾಮಿ, ರಾಜರು ಸತ್ತರೆ ರಾಜನ ಮಗ ದೊರೆ ಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಪಟ್ಟೀಲ ಸತ್ತರೆ ಅವನ ಮಗ ಪಟ್ಟೀಲನಾಗಬೇಕು. ಶಾಸ್ತ್ರನುಬೋಗ ಸತ್ತರೆ ಅವನ ಮಗ ಶಾಸ್ತ್ರನುಬೋಗನಾಗಬೇಕು ತೋಟ ತಳವಾರರು ಸತ್ತರೆ, ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ತೋಟ ತಳವಾರರಾಗಬೇಕು ನೀರು ಗಂಟಿಗಳಾಗಬೇಕು ಹೀಗೆಂದು ಉತ್ತರ ಕೇಳಿದರು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಖಾಯಂ ಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೇಳಿದಾಗ ರಾಜರು ತಥಾಸ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಆಗಿನಿಂದ ಸೆಕೆಂಡ್ ಸೆಂಚುರಿ ಬಿ. ಸಿ. ಯಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಪೂರ್ವ 1960ರವರೆಗೆ ಇದೇ ರಾಜರು ಕೊಟ್ಟ ವರ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 3-4 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಅವರ ಪಟ್ಟ ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅಂತಹವರನ್ನು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ತೆಗೆದುಹಾಕತಕ್ಕದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಒಂದು ಗುರಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮ ಸಂತೋಷ. ನಾನು ಒಬ್ಬ ಪಟ್ಟೀಲರ ಮಗ. ನನ್ನ ತಾತ ತಂದೆ ಪಟ್ಟೀಲರು ನಾನು ಪಟ್ಟೀಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ನಾನು ಅಮರ್‌ದಾರ್

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ)

ಮತ್ತು ಅನಿಸ್ಕೆಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವನಾದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಪಟೇಲ್ ಶಾನುಭೋಗ ತೋಟ, ತಳಾರಿ, ನೀರುಗಂಟಿಗಳ ಕಷ್ಟಗಳು ಏನೆಯದು ಗೊತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಕ್ರಿ. ಪೂ. 2ನೇಯ ಶತಮಾನದಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿತು. ಆಮೇಲೆ ಮೊಗಲರು ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿತು. ಪಟೇಲು ಶಾನುಭೋಗರು ತೋಟ, ತಳಾರಿ, ನೀರುಗಂಟಿಗಳು ಹೆರಡಿಯ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಅಲ್ಲ, ಅವರು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಹೆರಡಿಯ ವಿರೇಜ್ ಆಫೀಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ. ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಪಟೇಲ ಶಾನುಭೋಗರ ತೋಟ, ತಳಾರಿ, ನೀರುಗಂಟಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನಗಳು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜಮಾ ಬಂದಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಟೇಲರ ಕಂದಾಯದ ಹಣವನ್ನು ಜಮಾಬಂದಿ ಆಫೀಸರ ಸಲಹೆ ಮೇರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಿವಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಬರೆದು ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟ್ ಗೆ ಗುರಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಇದ್ದ ಕಷ್ಟ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಫೀಸರುಗಳು ಬಂದಾಗ ತೋರಣ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಕನ ಗುಡಿಸಿದಾರೆ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಜಮಾಬಂದಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಉಣ ಉಪಚಾರ ಮೊದಲೊಂದು ಸಮಸ್ತ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ತೋರಣ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವರು ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ತೋಟ ತಳವಾರರು, ನೀರುಗಂಟಿಗಳು ಶಾನುಭೋಗ ಪಟೇಲರು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತೋಟಗಳು ಹಳೆ ಉದುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ ಪಟೇಲ, ಶಾನುಭೋಗ, ತೋಟ, ತಳಾರಿ, ನೀರುಗಂಟಿಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಿತ್ತ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲ ಎಷ್ಟೆ, ಪಟೇಲ ಶಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲ, ಇನಾಂತಿ ಇಲ್ಲ. ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಎಂತಹ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿ ಸಹಿತ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕರಿತ ಮಳೆ ಬದ್ದರೂ 12 ಮೇಯಿಸಲಕ್ಕೆ ರಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹುಲ್ಲು ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಅನುಚಾನವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಧಾದವನ್ನು ಈಗ ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರ. ಯಾರೂ ಬೇಡ ಎಂದರೂ ನೀವು ತೆಗೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಅವರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಲಾಭವು ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ, ಅವರ ಬದುಕು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏರ್ಚಿಷ್ಟ ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಪಟೇಲ್ ಶಾನುಭೋಗರನ್ನು ತೆಗೆಯತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ತೆಗೆಯಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅವರ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯೇನು? ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? No contract ಅನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಸ್ಥಾನಮಾನವಿಲ್ಲ. They are neither men nor women. ಎನ್ನುವ ಹಾಗಿದೆ ಈ ಬಿಲ್ಲು, ಏನೂ ಸ್ಥಾನ ಮಾನವಿಲ್ಲದವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಎನ್ನುತ್ತೀರ. ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸಂಕಟದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ-ತೆಗೆಯಿರಿ. ಕಾಂಪ್ಲೆಸ್ಟೇಶನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳು ಏನು ಮಹಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಅವರು ಮಾತ್ರ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಲಾಭವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಿವಿಲೆಜ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ದೇಶ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಳೆಗಾರರುಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಪೆನ್ಶನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಚಿಪ್ಪಾಸುರಾತ್ರನ ಸಂತತಿಗೂ ಪೆನ್ಶನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರಗಟ್ಟಿ ಬಾಕಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ, ಈ ಬಡಪಾಯಿಗಳು ಏನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರು! ಏಕೆ ಪಟೇಲ್ ಶಾನುಭೋಗರಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಬೆಕ್ಕಿನ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ನಿಕಿದ ಇಲಖಂತೆ, ಚಲ್ಲಾಟಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಅವರನ್ನು ತೆಗೆಯಿರಿ, ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಶನ್ ಕೊಡಿ. ಶೇಕಡ 85-90 ಭಾಗ ಪಟೇಲ್ ಶಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಇನಾಮ್

ಇಲ್ಲ. ಅಂಥವರಿಂದ ಅಪ್‌ಸೆಟ್ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರ. ಈ ಅಪ್‌ಸೆಟ್ ಪ್ರೇಜ್ ಹಣವನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಹಾಕಬೇಕು? ಇದನ್ನು ಹಾಕುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವರಿಗೆ ಕಂಪೆನ್ಸೇಶನ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೇಳಿದರೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಎಕ್ಸ್‌-ಗ್ರೇಡಿಯಾ ಪೇಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೇನು ಕಷ್ಟ. ಇಕ್ಕರಾರದ ಕೃತಿ ಎಂಜಲು ಎಂದು ಕೇಳಿದಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರ. ನೀವು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ ಬಹಳ ಸಂಕಟಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪಟೇಲ ಶಾನುಭೋಗರನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಅರು ತರವರೆಗೆ ಫೀಯಾಗಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ಕೊಡಿರಿ. ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ರೂಲಿಂಗ್ ಡೈನಸ್ವಿ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಇವರನ್ನು ರೂಲಿಂಗ್ ಡೈನಸ್ವಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಇವರನ್ನು ರೂಲಿಂಗ್ ಡೈನಸ್ವಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು: ಏಕೆಂದರೆ ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳು ಅಫೀಸರುಗಳು ಇವತ್ತು ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಾಳೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಇವರು ಹಾಗಲ್ಲ; ಇವರು ತಲೆತರಾಂತರದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೆರಡಿಟರಿ ಎಲೆಜ್ ಅಫೀಸರ್ಸ್ ಹುದ್ದೆ ಅಬಾಲಿತ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಡರ್ ಆಗಿದೆ. We must bow our heads to the Indian constitution ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 310 ಕ್ಲಾಸ್ (3) ರ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಸ್ವತಃ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಅವರನ್ನು ನೀವು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರಿ. ಮಹಮ್ಮದನ್ ರಾದಲ್ಪ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾರೇಜ್ ಇರುವಹಾಗೆ, ಇಲ್ಲ ಏಕೆ ಅದೇ ತರಹ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. under Article 302 of the Constitution ಇದು ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರ. Opinion differ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನರೇಶನ್ ಕಳೆಯುವರೆಗೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿನವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಆಗಿವೀ ಎಜುಕೇಶನ್ ಕೊಡಿರಿ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮಾಡಿ. ಎಕ್ಸ್‌ ಗ್ರೇಡಿಯಾ ಪೇಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಇವರುಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಟೇಲ್ ಶಾನುಭೋಗರು ಯಾರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಅದನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿಲ್ಲ ಸೆರೆಕ್ಟುಕಮಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟಿಂಗಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರ. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಪಾಸ್ ಆದ ಮಾರನೆ ದಿವಸ ಒಂದು ತಕ್ಕೀರು ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಒಂದು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಾದರೂ, ಸೆಷನ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಪಿನ್ಹ ಪಟೇಲ್ ಶಾನುಭೋಗರು, ತೋಟ, ತಳವಾರಿ, ನೀರುಗಂಟಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಾನು ಟಿ. ಎ. ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು, ಅಫೀಸರುಗಳ ಊಟ ಉಪಚಾರ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಭಗವಂತ, ನೀನೆ ವೆಂಕಟಾಚಲಪತಿ ಎಂದು ಸರಾರಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಒಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಯಾವ ಧರ್ಮ? ಇವರ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರ? ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹೀಗೆ ಒಂದು ಆಕ್ಟ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಲೇಯಾಟಿಕ್ ಕಂಡಿಶನ್ ಬರುತ್ತದೆ ಒಬ್ಬರು ತಲೆ ಒಬ್ಬರು ಚಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದರೆ ಯಾರು ವರದಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಶನ್ ಪ್ರಕಾರ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು, ತೆಗೆಯಿರಿ. ಮೊದಲು ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಿರಿ. ನಾನೂ ಹುಟ್ಟು ಪಟೇಲ, ಪಟೇಲನ ಮಗ, ಪಟೇಲ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಈ ಪಟೇಲ್ ಶಾನುಭೋಗರು ಹೋಗಬೇಕು ಅನ್ನುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಹುಟ್ಟುಗುಣ ನುಟ್ಟುರೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಏಕೆ ಇಂಟರಪ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ನಿಮಗಿಲ್ಲ. ಡಿಸ್ಕರ್ಬ್ ಮಾಡಬೇಡಿ old discussions. I am not yielding.

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ)

ಈಗ ತಾವು ಪಟೇಲ್ ಶಾನುಭೋಗರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರ? ಪರ್ಮನೆಂಟಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರ. ಟೆಂಪೊರಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರ? ಅವರು ಹೋದಮೇಲೆ ಇವರ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೀರ? ಎಕ್‌ದಮ್ ನಿಲವು ಬರ್ ಪಾನ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಒಂದು ಬೂನಿ ಆದರೆ, ಕಚ್ಚತನವಾದರೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು?

ಈ ಹಿಂದೆ ಪಟೇಲರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು—ಅವರು ಆಗ ಏನಾದರೂ ಕೇಸು-ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ರಿಪೋರ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ದೇವರೇ ಗತಿ! ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಬಾರಾ ಬಲೂತಿ ದಾಖಲೆ ತೆಗೆದು ನೋಡಿ-ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಖಾಯಂ ಪಟೇಲರು, ಯಾರು ಖಾಯಂ ಶಾನುಭೋಗರು, ಯಾರು ಹಂಗಾಮಿ ಪಟೇಲ್. ಶಾನುಭೋಗರು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರೆದಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಈ ಹಿಂದೆ ಈ ಪಟೇಲ್-ಶಾನುಭೋಗರುಗಳೆಲ್ಲ ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದಂಡು ದೋಷಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಆ ಪಟೇಲ್ ಶಾನುಭೋಗರುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪೋಟಿಗೆ ಅಮ್ಮಮ್ಮ ಅಂದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 40-50 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಅವರು ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಡುತ್ತಿದ್ದವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಾಗೂ ಅವರು ಅವರ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ—ಶಿಷ್ಟೋಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವರಿಗೇಕೆ ಈ ಅಭೋಗತಿ ಬಂತಪ್ಪಾ ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ದಿವಸ ಅವರಿಂದ ಯಾರ್ಯಾರು ಅಧಿಃ ಸತ್ಕಾರ ಪಡೆದಿದ್ದರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿರತಕ್ಕ ಇನಾಂ ಜಮೀನುಗಳೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಒಂದು ಕಣಸರ್ಪ ರೇಟಿಗೆ ಎಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 80 ರಷ್ಟು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇನಾಂ ಜಮೀನುಗಳಿಲ್ಲ. ಇವರು ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೇಶಕ್ಕೆ ದುಡಿದು ಅಪಾರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಜೈಲಿನ ಮುಖ ಕಾಣದವರಿಗೂ ಸಹ ಪೊಲೀಸರ್ ಸಫರ್ ಎಂತ ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪೊಲೀಸರ್ ಸಫರ್‌ಗೆಲ್ಲ ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಳೆದ 4-5 ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಪಟೇಲ್-ಶಾನುಭೋಗರುಗಳನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯುವಾಗ ಇವರುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಪರಿಹಾರಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನಿದೆ? ಈ ಹಿಂದೆ ಟಿಪ್ಪುನುರಾನು ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಹಮ್ಮದಿಯರಿಗೆಲ್ಲ ಪ್ರೀಮತ್ತು ಆಫ್-ಫೀಫ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಬಿಟ್ಟ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನೀಗ ನನ್ನ ಪಾರ್ಟಿಯ, ನನ್ನ ಸ್ವಂತ, ಹಾಗೂ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೇಕರಿಸಿ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಕಾರ್ಮಿಕಂಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಶಾಸನವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಮಾಲೀಕರು ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕಾಂಪನ್‌ಸೇರ್ಷ್ ಆಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಈಗಲೂ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಒಂದು ನೂಕು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವರೆಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಬೇಕಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಲಿ; ಏತಕ್ಕೆ ಇದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪಟೇಲ್ ಶಾನುಭೋಗರುಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲು ಏಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I have made it clear by way of personal explanation that I have only dwelt on the legal points and the constitutional point and not on the other point. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಕಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂತ ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—In a point of order. The Hon'ble Minister was pleased to say that he has personally no objection to pay any amount. He is a member of the Select Committee and a signatory to the report of the Select Committee. So is it now open to him to go away from the report of the Select Committee and assure any payment?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—He is misrepresenting me. I have not said that I have no objection to pay any compensation, but what I said was that they are not entitled legally to compensation.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Till the House amends the report, you have got to stick to it and you cannot say that you are prepared to give compensation.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I am sticking to it. What I have said is that legally they are not entitled to compensation.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಒಂದನ್ನೇ ತಾರೀಖು ಈ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಸಂಬಳ ಅಂತ ಆಗುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಲಂಡ್ ಅಂತ ಆಗುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಟಿ. ಎ. ಅಂತ ಆಗುತ್ತೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಡಿ. ಎ. ಅಂತ ಆಗುತ್ತೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಆತ್ಮ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಈ ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು ಅವರು ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಗ್ರೇಷಿಯು ಅಂತ ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದು!

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನನಗೇನೂ ಅಂತ ಸ್ವಂತ ಕಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ತಾವೇಕ ಈ ದಿವಸ ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ನ್ಯಾಯವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು? ಹಿಂದಿದ್ದ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಕ್ಲಾಜಿತ್ತು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಗ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡಿಸಪ್ಪ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೇ ಮಾಡಲಿ ಅವರು ಅವರ ಆ ಒಪ್ಪುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿ ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರರು ಸ್ಟ್ರಿಕ್ ಮಾಡಿದ್ದಾಗ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲ ಪಂಜು ಹಿಡಿದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಮರೆಯಬಾರದು. ಅನೇಕರಿಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ರಾಜ-ಮಹಾರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೂ ಹಾಗೇ ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದು? ಇವರಿಗೆ 20 ವರ್ಷದ ಪೋಲಿಗೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತೋ ಅಷ್ಟೇ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಆರು ತಲೆ ಮಾರಿನತನಕ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಗಂಡಾಗಲಿ—ಹೆಣ್ಣಾಗಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವೆಚ್ಚದ ತನಕ ಉಚಿತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಿ...

Sri R. M. PATIL.—It is open to the Hon'ble Member to use the word 'Lancha' for compensation? He must withdraw those words?

Sri G. N. PUTTANNA.—You may call it by any name you like. I only want that you should make them some payment.

ಅವರು ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದಲಾದರೂ ಕರೆಯಲಿ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೇನು? ಈ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಟಿ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರು ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಅಕ್ಟು ಒಂದನ್ನು ತಂದು ಗ್ರಾಮನುಧಾರಕರಂತೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಹಾಳಾಯಿತು? ಈ ಎನ್. ಈ. ಎಸ್.ಗೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಇವರನ್ನು ಅಬಾಲಿಷ್ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಅಬಾಲಿಷ್ ಮಾಡಿ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ. ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳೆಲ್ಲ ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೇಕೆ ಕೊಡಬಾರದು?

ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟ ದೀಪಗಳಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ತೋಟ, ತಳವಾರರು, ಪಂಜು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆಯಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ 30 ವರ್ಷಗಳ ಪೋಟಿಗೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಆರು ಸಂಕತಿಗಳವರೆಗೂ ಉಚಿತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ನೊಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಇಡೀ ದೇಶವೇ ನೋಡುತ್ತಿದೆ ಈ ಜನರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ.

ಇವರನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು. Village Offices Act 1908ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆದರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದಾಗ ಇವರನ್ನೂ ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೆನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಚಾರವೇ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವರನ್ನೂ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಈ ಮನೋವೆಯು ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವದಿಂದ ಕಳಿಸಿಕೊಡಿ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯವರು. ಅವರು ನಾನು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ 20 ವರ್ಷದ ಪೋಟಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರು ಸಂಕತಿಗಳವರೆಗೂ free education in all educational institutes ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri S. D. KOTHAVALA.—On a point of order, Sir, May I know whether the persons in the visitors gallery can elab ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—They cannot.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಗ್ಯಾಲರಿಯಲ್ಲಿರುವವರು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ, ಮುಂದೆ ರಕ್ಷಣೆ ಏನು ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಮೈಸೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಯುತ ಪಟೇಲ್ ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರ ಭಾಷಣ ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—On a point of order, Sir, ಹಿಂದೆ ಪಟೇಲನಾಗಿದ್ದೆ, ನಮ್ಮ ತಾತ ಮುತ್ತಾತಂದಿರು ಪಟೇಲರಾಗಿದ್ದರು, ಈಗ ನಾನು ಪಟೇಲ್ ಪುಟ್ಟಣ್ಣನಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಮಾಜಿ ಪಟೇಲ್ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ತಪ್ಪು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ನಮಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರು ಹೇಳಿದ ಚರಿತ್ರೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೋಸದಾಗಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಈ ಮನೂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಎಷ್ಟು ಬಿದಾರ್ಯವುಳ್ಳವರು ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಆಜಾನುಬಾಹುಗಳು, ಬಹಳ ಎತ್ತರವಾದ ನಿಲುವುಳ್ಳವರು, ಅವರ ಎತ್ತರ ಮತ್ತು ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಸಹ ವಿಶಾಲವಾದದ್ದು, ಅದುದರಿಂದಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸದ ಗತಿ ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತು ಬೊಕ್ಕಸದ ವಿಚಾರದ ಕಡೆ ಗಮನವೇ ಇಲ್ಲದೆ 20 ವರ್ಷದ ಪೋಟಿಗೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿದ್ದರೆ, 20 ವರ್ಷದ್ದಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಶಾಸನ ಸಭಾಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಈ ದೇಶದ ಆಡಳಿತ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತವರಾಗಿ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕೇ ವಿನಾ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಬಿದಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ.....

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವಿಷಯವನ್ನು ತರೇಕೆಗಳು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಬಿದಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರುಗಳಿಗೆ, ಪಾಳೇಯ ಗೌರರಿಗೆ, ದೇಶ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಇವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಏಕೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಬಿದಾರ್ಯವಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರು, ಯಾವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರೋ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಗ್ರಹ ನನಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯವೂ ಇದಲ್ಲ. 20 ವರ್ಷಗಳ ಪೋಟಿಗೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಇನ್ನು ಹಲವಾರು ವಿಧವಾದ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ನೀತಿಯನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೂ ಕೂಡ ಆದರೆ Quantum ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ನೀತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ex-gratia ಕೊಡುವುದು ಬಿದಾರ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಿದಾರ್ಯದಿಂದ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಂಥ ಕೆಲವು ಕೃಷಣರು ಅಷ್ಟು ದೂರ ಬಿದಾರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರರು. ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಕೃತರಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರು. ಅನೇಕ ಮನೂಬೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿ ಅವು ಕಾನೂನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಬಹಳವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿ ಈ ದೇಶದ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಬಹುವುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವಂಥ ಮನೂಬೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇನಾಂ ಮತ್ತು ಜಹಗೀರಿ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಮನೂಬೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಇನಾಂ ಮತ್ತು ಜಹಗೀರಿ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಮನೂಬೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಚೆನ್ನೈ ಕಾನೂನು, ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಿಂದ ವರದಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಈಗ ನಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಭೂ ಹಿಡುವಳಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಅಂಗವಾದ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಕ್ಕನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಮನೂಬೆ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮನೂಬೆಗಳು. ಅವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಈ ದೇಶದ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ರವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿ, ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನ ಇನ್ನೂ ಬಹುಕಾಲ ಮುಂದುವರೆಯಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸಿ, ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ಅವರು ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೆ, ಅವರಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಹುದ್ದೆಯನ್ನಾದರೂ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಭೂಸುಧಾರಣಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದರ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri M. RAMAPPA.—I raise a point of order. The time allotted for this Bill is only 3½ hours. It is over now. We cannot go on discussing this Bill unless any extension is accepted by the House.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—We have got still time. If the House agrees, we can extend it by one hour.

4-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಗೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರು ಯಾವ ಸದ್ಭಾವನೆಯಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸದ್ಭಾವನೆಯನ್ನು ಈ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರಿಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರೂ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇದರಲ್ಲೇ ಅವರು ಹೇಳಿರುವುದು.

“More over, the holders of village offices and their ancestors have rendered yeoman service to the State for a meagre remuneration from immemorial times. The Committee therefore consider that it is just and equitable at least to regrant to the holders of the village offices the land held by them before resumption by the State.....”

ಇಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ಅವರ ಪೂರ್ವಜನರು ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಿಕರುಗಳಿಗೆ ನೆನಪಾದ ನೆರೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಪುನಃ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಮಾತ್ರ ಶುಲ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಟ್ಟಿಲ ಶಾಸ್ತ್ರನುಭೋಗರುಗಳು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಕ್ಕೊಳ್ಳದೇ ಇನ್ನು ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಕ್ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ನಾನು ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನುಸರಿಸುವಂತಹ ಧಾಟಿಗೂ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗೂ ಬೇರೆ ಅಂತರವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

“The Committee however consider that although legally the lands granted or continued in respect of or annexed to a village office may be resumed by the State and disposed of as Government land in such manner as the Government deems fit, in view of the service rendered to the State by the holders of the village offices and their ancestors it is equitable to re-grant the lands to the holders of the village offices.....”

ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಅವರಿಂದ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಪುನಃ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಬಲವತ್ತುವಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಅವರು ಇಲ್ಲೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ಕಾರಣವನ್ನು ಬಾಕಿ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರಣವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿದರೆ ಇಲ್ಲವೇ, ಏತಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಮೀನನ್ನು ಉಂಟುಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಅಂತಹ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಬರುವ ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೂ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಉಂಟುಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಅವರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಏರಿ ತೂಬ ಎತ್ತಬೇಕು ನೀರು ಉಳಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಮಾತ್ರ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಎಂತಲೋ, 50 ರೂಪಾಯಿ ಎಂತಲೋ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನೇಕೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ಕೇವಲ ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಕೊಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಶಕ್ತರಾದವರು ಕೇಳಿದರೆ, ಆರ್ತರಾದವರು ಕೇಳಿದರೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯಂತೆ ತಾವು ಹೇಳುವುದು ಸರಿತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಕ್ಸ್‌ಗ್ರಾಷಿಯಾ ಪೇಮೆಂನಂತೆ ಕೇಳಿದರೆ ಎಂದು ಆರ್ಥ ಬರುವಂತೆ ಇರುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಈ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ವಿಚಾರವಾಗಿರುತ್ತೆ. ? ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಕಟ ಅಥವಾ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪಡೆಯುವವನು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡಿಯೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಬೇಕಾದ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಬೇಡಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗತಿ ಸಿ ಹೋದ ಮಾತು. ಇದು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನದು. ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಹಿಂದು ಮುಂದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಪ್ರಜೆಯಾಗಲೀ ಬೇಡಿ ಪಡೆಯುವುದು ಅಲ್ಲ. ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡಿ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಆಶಯ. ಮತ್ತು ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಅವರುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಅಂತವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರುಗಳಿಗೆ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು, ಇಷ್ಟನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಇಂತಹ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪನಿರತಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತುಲನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಸೆರೆಕ್ವೆಕಮಿಟಿಯವರಿಗೆ ಈ ತರಹದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಮಾನ ಒಂದು ಬಂದಿತು. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಮಾನ ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಾದುದು ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲೇ ಮದರಾಸಿನ ಹೆರಿಡೆರಿ ವಿಲೇಜ್ ಆಫೀಸರ ಆಕ್ಟಿನ ಮೊಕ್ತದಮೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ರಾಜ್ಯಸರಕಾರವು ಆ ಆಕ್ಟಿನ 16ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಅನುವಂಶಿಕ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರ ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳುಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರಿಂದ ನಮಗೇ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಹಕ್ಕು ಇದು, ಈ ಹಕ್ಕನ್ನು ತೆಗೆಯಿದೆ, ಇದು ನಮಗೇ ಸಲ್ಲಬೇಕು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಆವಕಾಶವಿದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಪರ್ಷ ಅಲ್ಲ; ಇದು ಒಂದು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ, ಈ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀವು ಅನುಭವಿಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿರಬೇಕು. ಆಸ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದೇ ಉಂಬಳಿಯಾಗಿ ಪಡೆದಿರುವ ನನ್ನ ಜಮೀನನ್ನೆ ಶುಲ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೊಡುವುದು ಎಂದರೆ ಏನು ಆರ್ಥ? ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವ ಇತರ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಇಷ್ಟನ್ನೂ ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟು ಕರೆಯರೆ, ಅದರ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರು ಹೇಳುವಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಇವರು ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾದಂಥ ಒಂದು ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದಾಗ ಅವರು ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲವೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ 20 ರಷ್ಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವಹಾಗೆ ಏಳರಷ್ಟು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅರೀತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಬಲ್ಲದು ಎಷ್ಟು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ವಿಶದೀಕರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಂನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಗಮನದಲ್ಲಿ. ಅದರ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ತಮಗೂ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಂನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ 7,200 ವಿಲೇಜ್ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್ ಅಥವಾ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈಗ ಒಟ್ಟು ಇದರಿಂದ 62,76,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ 52 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಅದರೂ ಒಟ್ಟು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "The amount of Compensation to be paid to the holders of Village officers consequent upon the abolition of this office comes to Rs. 214.33 lakhs." ಮೊದಲು ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ 2,14,33,000 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. The amount likely to be recovered as Occupancy price for the regrant of resumed Inam or watan lands is 37.86 lakhs ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಮಾನನ್ನು ಅವರವರಿಗೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಿಂದ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಹಣ 37.86 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—In view of the decision it gets reduced.

Sri K. PUTTASWAMY.—But I don't want that to be reduced.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಬಿಲ್ ನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಏಕೆ ಒಪ್ಪಬಾರದು ಎಂದು ಅದನ್ನೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ. Additional revenue due to Government every year on the enfranchisement of these Inam and watan lands and levy of assessment would be 6.31 lakhs. ರೆಕರಿಂಗ್ ಇತಕಂ 6.31 ಲಕ್ಷಗಳು ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯ ರೂಪವಾಗಿ ಜಮಾನುಗಳಮೇಲೆ ಆರು ಲಕ್ಷ 31 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಖಜಾನೆಯಿಂದ ಖರ್ಚಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತು, ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿಯತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೆಕರಿಂಗ್ ಇತಕಂ. 6.31 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ 76 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 37.86 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಕಳೆದರೆ ಆದಾಯ 1.76 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು. ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರಿಹಾರ ವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಸುಮಾರು 80 ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಈಗ ಇರತಕ್ಕವರು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು 89,501 ಜನಗಳು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ನೀವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ಒಂದು ಕೋಟಿ 76 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳು. ನಿಮ್ಮ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಆಗಬಹುದು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪರಿಹಾರರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣ ಅಷ್ಟೇನೂ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಕೂಡ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟಾಗಿ ನೋಯಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅದು ಔದಾರ್ಯವೇ ಎಂದು ನನಗು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಪಟೇಲರು ಅಷ್ಟು ಏನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೋಗರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಗುಮಾಸ್ತರಾಗಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಬೊಂಬಾಯಿನೊಳಗೆ ಬಹಳಮಂದಿ ಈ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಬರಾವರೆ ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ಅದರ ಅನೇಕರು ಸುಮಾರು 10-15-20-30 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಗುಮಾಸ್ತರಾಗಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಗುಮಾಸ್ತ ಪಟ್ಟಿ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಬರಾವರ್ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಬಹುದೂರದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭವೂ ಉಂಟು. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಮಾನ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಗುಮಾಸ್ತರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೂ ಪರಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಔದಾರ್ಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆಂಬ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I beg to move; “That that the allocation of time order may be varied in relation to the Mysore Hereditary Village Officers Abolition Bill, 1959, and that the time allotted may be extended by a further period of five hours.”

Sri U. M. MADAPPA.—The Minister has not explained the reasons for requesting this extension.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—This is an important measure. I do not want to hustle it through. I find from the atmosphere in the House that many Hon'ble Members are eager to participate in the discussion and express their views. Sri Puttaswamy and Puttanna have spoken and made some suggestions. Others too may have suggestions. Therefore I think there is reason to extend the time by atleast five Hours.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Motion moved :

“That the allocation of time order may be varied in relation to the Mysore Hereditary Village Offices Abolition Bill, 1958, and the time allotted extended by a further period of five hours.”

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—ಈ ಮನೂವೆಯ ಚರ್ಚೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಎಷ್ಟು ಕಾರಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಒಂದು ದಿವಸ ಸಾಲದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಆಪೋಸ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೇ ಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ. ಎಲ್ಲೋ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡೋಣ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪುನಃ ಐದು ಗಂಟೆ ಕಾರಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಈಗ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಯಾವುದು ಅವರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಗಾಳಿ ಯಾವ ಕಡೆ ಬೀಸುತ್ತದೋ ಆ ಕಡೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದಿರಬಹುದು. ಚುನಾವಣೆಯ ಸ್ಟೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಐದು ಗಂಟೆಕಾಲ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಾಳೆಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂದೇ ಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕಂಪೆನ್ಸೇಷನ್

ಕೊಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇರುವಾಗ, ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಐದು ಘಂಟೆ ಕಾಲ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ ಅವರ ಪಾರ್ಲಿಯಂಟ್ ಇನ್ನೂ ಒಮ್ಮತ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಒಂದು ಘಂಟೆ ಒಳಗೆ ಅಂತ್ಯ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವಿ. ಕಾಜಲ್ಲೂರಿ (ಸಂಪಗಾಠ I).—ಶ್ರೀ ರಾಮಪ್ಪನವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವೇಳೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಐದುಭಾಗಗಳು ಸೇರಿ ಈ ರಾಜ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅನೇಕ ಕಾಯಿದೆಗಳ ಅಡಚಣೆಗಳಿವೆ. ಮುಂಬೈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ವಿವಿಧ ಕಾಯಿದೆಗಳಿಂದ ಏನು ಅಡಚಣೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಜನಗಳಿಗೆ ತಾಸ್ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಲು ಕೂಲಂಕಶವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಚರ್ಚೆಯ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕೆ ವಿನಾ, ವಿನಾಕಾರಣ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಚರ್ಚೆಗೆ ಹಚ್ಚು ವೇಳೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ಟೆಂಪ್ ಆಟಿಟ್ಯೂಡ್ ಅಡಾನ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲೇ ಟೈಮನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಈಗ 5 ಘಂಟೆ ಟೈಮು ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಏನು, ಪ್ರಯೋಜನ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹಿಂದೆ ಆದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳಿ ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.— ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮರು ಘಂಟೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡುವಾಗ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕಾದರೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡೋಣವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾಗ ನಟವರು ಏಕೆ ಐದು ಘಂಟೆ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರು ಅವರನ್ನು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲೇ ಪಾರ್ಲಿಯಂಟ್ ಅನುಮತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೇ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಜಾಸ್ತಿ ಟೈಮ್ ಬೇಕೆ ಬೇಡವೆ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.— ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದತ್ತು ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಹುಳದಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಪಾರ್ಲಿಯಂಟ್ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಶನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕಾನ್ಸನ್ಸಿ ಕೀಪ್ ಆಫ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ, ಪಾರ್ಲಿಯಂಟರು ಹೇಳುವಂತೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಶನ್ ಕೊಡಲೇ ಎಂಬ ಫಜೀತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಶನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಪಾರ್ಲಿಯಂಟ್ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನುಧೀರ್ಘವಾಗಿ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ 100 ರೂಪಾಯಿ ಎಕ್ಸ್-ಗ್ರೇಸಿಯಾ ಪೇಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. 1962ನೆಯ ಮಾರ್ಚ್‌ಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏನೇನೋ ತುಪಾಕಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದತ್ತು ತಮ್ಮ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—In the Original Bill, that idea had been placed before the House. Compensation had been provided.

Sri R. M. PATIL.—On point of order Sir. Sir, the question now is the consideration or the discussion of this Bill generally. The further question is extending the time. So far the Opposition had not asked for any curtailment of time. This is the first time that I have heard that the Hon'ble Members on the Opposition are eager to finish

(Sri R. M. PATIL)

the discussion. It is really very strange. Either they want to accuse Party in Power and the Treasury Bench in one way, that is, there is no decision in the Party so far as compensation is concerned. That accusation is baseless, because it is on two points. One is, there is no question so far as the Congress Party is concerned about compensation which has been already provided, in the shape of *ex-gratia* payment. Secondly, the decision is taken in the party...

Sri B. L. NARAYANASWAMY.—Is it a point of order Sir ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is not a point of order. The Hon'ble Member Sri Muckannappa yielded and he is speaking.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I thought it was a point of order. Therefore, I yielded.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—He is speaking on the allocation of time.

Sri R. M. PATIL.—I only wanted to say that the time of the House may not be wasted by raising irrelevant points.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I cannot allow any more discussion on this point.

The question is :

“ That the time allotted to this Bill *viz.*, the Mysore Hereditary Village Officers Abolition Bill be extended by a further period of 5 hours. ”

The motion was adopted.

5-00 P.M.

† ಸದರ್‌ ಡಾ. ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್ (ಬಿಜಾಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ: ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಗಾಡ್ರು ಅಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಪಟ್ಟಿಲ ರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಉತ್ತರಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗಾಡ್ರು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ಇಂಥ ಗಾಡ್ರುನ್ನು ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಿಲರನ್ನು ಅವರ ಹುದ್ದೆಗಳಿಂದ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆಯೋ ಇದನ್ನು ನಾನು ಮಾತ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧವಾದುತ್ತೇನೆ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರು ಯಾವ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರರು ಈ ಗಾಡ್ರು, ಶಾಸ್ತ್ರನುಭೋಗರು ಅಥವಾ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಎನ್ನತಕ್ಕವರು ಈ ಹಿಂದೆ ಯಾರ್ಯಾರು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿದಾರೋ ಅಂದರೆ ಮೊಗಲರ ಯರ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿದ್ದ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ, ಈ ಎಲ್ಲರ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ-ಉತ್ತಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಗಾಡ್ರುನ್ನು, ಕುಲಕರ್ಣಿಗಳನ್ನೂ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲಸದಿಂದ ಅಂದರೆ ಅವರ ನಾಕರಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವ್ಯಸನಪಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬೇರೆರಿತಿಯಲ್ಲರ ಬಹುದು ಈ ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಈ ಗಾಡ್ರುಗಳು ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಂಥ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರು ತ್ತಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾನೀಗ ಹೆಚ್ಚುಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ

ಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈಗ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ, ನರಗುಂದದಾದಾದಾ, ಕಿತ್ತೂರು ಚೆನ್ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ರುಾನಿಸರಾಣಿ-ಇವರುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಲು ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದಾಗ ಈ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕೈಲಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ರಾಜಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಶೂರತ್ವ-ಧೀರತ್ವಗಳಿಂದಲೂ ವೀರಾವೇಶದಿಂದಲೂ ಹೋರಾಡಿ ರಕ್ತವನ್ನು ಸುರಿಸಿ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಾಡಿದಂಥ ಮನೆತನಗಳಿಂದ ಬಂದಂಥವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಗೌಡರುಗಳು ಈ ದಿವಸ ಇಂಥ ಗೌಡುಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಇವರಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು 40 ಸಾವಿರವಿರಬಹುದು, ಇಂಥವರನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೋ ಬಾಡಿಗೆ ಗಾಡ್ಡುಗಳನ್ನು ತಂದು ಇಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಬಾಡಿಗೆ ಗಾಡ್ಡುಗಳಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ನಿಜವಾದ ಸಾಚಾ ಗೌಡುಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇವರಿಂದ ಆ ಕೆಲಸ ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನಿಗ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಈ ಗೌಡ್ಡುಗಳು ತರೆ-ತರಾಂತರದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನ ಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಹಳ್ಳಿ ಜನರಿಗೆ ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಗೌಡ್ಡುಗಳು ಸಹಾಯವನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಕೂಡ ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂಥ ಕಳ್ಳರುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಗೌಡ್ಡುಗಳು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಗೌಡ್ಡುಗಳನ್ನೇ ದಿವಸ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಅವರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯಾರೋ ಬಾಡಿಗೆ ಗೌಡ್ಡುನ್ನು ತಂದಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ-ಯಾರಾದರೂ ಮನೆಲಿ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಆಲ್ಲ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಜನರನ್ನು ತಂದು ಬಾಡಿಗೆ, ಅವರಿಗೆ ದುಡ್ಡುಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಿವೃತ್ತ ಅಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಂತಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಈ ಸಂದರ್ಭ! ನಾನು ವಿಧಿಯಲ್ಲದೆ ಈ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಬಂತು. ಅಂತೂಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತರಬೇಕೆಂದಿರುವ ಆ ಬಾಡಿಗೆ ಗಾಡ್ಡುಬಗ್ಗೆ ನಾನಿಗ ಇಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕೆಂದುಕಾಣುತ್ತೆ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಮ್ಮೇಲೆ ಈ 40ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಗೌಡ್ಡುನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ಮುಂದೆ ಇವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಜೀವನಸಾಗಿಸಬೇಕು? ಆದರೆ ಈಗತಾನೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏಳುಪಟ್ಟು ಪೋಟಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಎಂಟುಪಟ್ಟು ಕೊಡಿ ಎಂತಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ದೇಶಕ್ಕೆ—ನಮ್ಮನಾಡಿಗೆ ಅವರು ಸಲ್ಲಿಸಿರತಕ್ಕ ಸೇವೆಗೆ ಹಣಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಖಜಾನೆಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಎಂತ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು? ಇಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹಣ ಎಲ್ಲಿಂದಬಂತು? ಈ ಗೌಡ್ಡು-ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಭೋಗರುಗಳು ತಾವಾಗೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಒಂದುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ಆಗ ಈ ನೂರುರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅವಾರ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ, ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ದೇಶದ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯನ್ನು ಸತ್ತದ್ದರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹುಟ್ಟಿದಂತಹ ರಕ್ತ-ಪತ್ರಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ದೇಶಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪೊಗವಿಯನ್ನು ವಸೂಲ್ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಿದಾಯಿ ಇದೇನೇನು? ಅದರಲ್ಲೂ “ಅವರು ಬಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲವಂತೆ” ಆದರೆ ಈ ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನ ಗೌಡ್ಡುವಿಷಯವೇನೋ ನನಗೆ ಅಪ್ಪುಮಾಹಿತಿಯಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಗಾಡ್ಡುಗಳು ರಕ್ತಸುರಿಸಿ, ವೀರಾವೇಶದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ, ಮುಡಿದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕವರೂ ಸಹ ವೀರಾಧೀಶರಲ್ಲೇ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳಿದರೆ ಅಂಥವರನ್ನು ಪಂದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಡಾ. ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗೌಡ್ರು ಎಂದರೆ ಅವರು ಅಂಥ ಶೂರರಲ್ಲೇ ಬೇಕು ಎಂತ. ಇಲ್ಲಿಯವರೂ ಸಹ ಅಂಥ ಶೂರರಲ್ಲೇಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಹೈದರ್-ಅಲಿ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ 40 ಸಾವಿರ ಜನ ಗಾಡ್ರು ಈ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರು ಬೇರೇನು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಜನರು ನಾಕರಿಗೆ ಅಲೆದಾಡಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ 40 ಸಾವಿರವೂ ಹಾಗೇ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೇನು ? ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರಿಗೆ 100 ರೂ. ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ತುಂಬಾ ವ್ಯಸನ ಕರವಾದ ವಿಷಯ. ಈ ಹಿಂದೆ ಈ ಗಾಡ್ರುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪೋಟಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 40 ರೂ. ಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು 70 ರೂ. ಗಳವರೆಗಿದ್ದರೂ ಇವರು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪೋಲೀಸಿನವರಿಗೆ—ಮಾಮೈದಾರರ ಕಾರ್ಕೂನರುಗಳಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ 15-20 ರೂ. ಗಳನ್ನು ಅವರ ಶಿಶ್ಯೋಗಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಈ ದಿನಸ ಕೇಳಿದ್ದೇ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಮಾತ್ರ ಖಂಡಿತ ಒಪ್ಪದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಗಾಡ್ರು ಈ 100 ರೂ. ಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿಹಾಕುವುದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಈ ರೀತಿ 100 ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳುವುದು ನಾಚಿಗೇಡು ಖಂಡಿತ ಕೇಳಬೇಡಿ ಎಂತ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸತಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಗಾಡ್ರುಗಳಿದ್ದಾಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಒಂದು ಶಿಸ್ತು-ಸಂಘಟನೆಗಳು ಹೇಗಿದ್ದವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೀಗ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳು ಸರ್ಕಾರದವರ ನದಿಗೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರಿದ್ದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಭಯಂಕರ ಡೆಮೋನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ಸ್ 1947ನೇ ಮೂವೆಂಟನಲ್ಲ ನಾನೂ ಸಹ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ದುಡಿದವನಿದ್ದೇನೆ, ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಪೋಲೀಸರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳದಂತೆ ಒಬ್ಬಗಾಡ್ರು ನನ್ನನ್ನೂ ತಿಂಗಳಾನುಗಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ತೀರದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಎಂಥ ಸೇವೆಯನ್ನು ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ! ಅವರ ತ್ಯಾಗವೆಷ್ಟು ? ಇಂಥವರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಲು ಹಣವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದೇ ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯ ಬಂದ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗಾಡ್ರುಗಳಿಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವ್ಯಸನಪಡಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೈ ಕಟ್ಟುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ 150 ತಲೆ 300 ಕೈ ಗಳಿವೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೈ ಎತ್ತಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಅವರಿಗಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಎಂಥ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಗಮನಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. 1947 ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಈಗ ಹಾಲಿ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ಗೌಡ್ರುಗಳು—ಕುಲಕರ್ಣಿಗಳು ಮಹಾಜನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಗೌಡ್ರುಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೊಡ್ಡಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೇಳಿರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಅವರ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಗೌಡ್ರುಗಳನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲ

ಯತನಕ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಗೌಡ್ಡುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ಮುಂದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅರಾಜಕತೆ ತರಬೇಕು. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ಬಾಡಿಗೆ ಗೌಡ್ಡುಗೆ ಜನರು ಅಂಜುವ ಕಾಲ ಹೋಯಿತು. ಆ ಕಾಲವಿಲ್ಲ. ಬಾಡಿಗೆ ಗೌಡ ರಿಗೆ ದೇಶವನ್ನು ಅಷ್ಟು ವಿತರಣೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ—ಅದು ದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಕಥೆ ಕಂಡ ಹಾಗೇ ಇದೇ-ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅರಾಜಕತೆ! ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯ ಸುಗಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ವ್ಯಥೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರೂ ಈ ಮನೂವೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಚೂರೋದೇ ಇರುತ್ತದೆ! ಏನೇ ಆಗಲಿ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಈ ಗೌಡ್ಡನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗಲೇ ಬಹಳ ತಳ್ಳಗಿದ್ದಾರೆ—ಮುಂದೆ ಇದರ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಂಟಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರ ತಲೆ ತೀರಾ ಆರೋಚನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಅವರಿನ್ನೂ ತಳ್ಳ ಗಾಗುತ್ತಾರಲ್ಲ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—After we pass a law, we can still say that the law is not correct; but We have got to incorporate it in the sense in which it is enacted and the point of order raised and the reflection that is sought to be imposed on the debate does not arise.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಿಂದ ಬಂದಿರುವ ವರದಿಯ ಮೇರೆ ಮಾತ್ರ ತಾವು ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಹುದ್ದೆ ಇರಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಎನ್ನುವುದು ಈಗ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಭಾಷಣವನ್ನೇ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿ ಗಳು ನನಗೆ ಕಾರಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸು ತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

†Sri H. V. KOUJALGI.—Mr. Speaker, Sir, of course, the broad principles of this Bill have been accepted on all sides and in these days nobody says that these vested interests should remain. The sooner the vested interests are abolished, the better it is. The main question so far as this Bill is concerned is, whether any reasonable compensation should be given to these officers or not. According to the Select Committee Report and according to the ruling based on the Supreme Court decision, they have opined that they are not entitled to any compensation, but at the most Government can give them some amount by way of relief or *ex-gratia* amount. Now this question is dependent upon the property of the land held by the owners. So far as the Bombay area is concerned, of course I do not now what is the exact law in the old Mysore area—but so far as the Bombay area is concerned, the question is quite different. For example, the land held by what is called sannadhi, whether the land can be treated as his own land or whether the land belongs to the Government, that is also a point to be considered. So far as the question of the abolition of the service is concerned, that is a different matter, but here the question is, you resume the land and you re-grant it under certain conditions; that is, on paying him certain amount by way of levy or occupancy price. But I think if we take the recent decisions of our High Court and also of the High Court of Bombay, they have said that the lands held by sethsannadis are Government lands. They say

(Sri H. V. KOUJALGI)

that only some restrictions are imposed. I will quote the recent decision which has been reported on 10th July 1960 in Mysore Law Journal on page 346. Yellappa Vs. Fakirappa. In this case the ruling of the Bombay High Court is also quoted. They say:

“Watan lands cannot be said to be Government lands, nor could it be said that the same was leased by Government to the Watan-dar. It is true that under certain circumstances Government have power to resume the land in question, but it does not make the Government the owner of those lands.”

This remark has been passed in respect of the sethsannadhi lands in the Bombay area. The Bombay ruling is that the right that the Watan-dar had in the Watan land is not that of the lessee, that he is the owner. That is what they said. If that is the case, the question is how we can resume and whether we can resume and whether we can ask him to pay compensation or the occupancy price. That question will arise. This is in regard to the lands of the Sannadhis who are holding office. The second category of lands are what are called Seth Sannadhi lands. In 1910 in the Bombay area the then Government said that so many Sannadhis were not required; the lands were allowed to be enjoyed by them but they levied full assessment, but in the record of rights these lands were described as Watan lands. I am speaking of the seth sannad lands or the lands under attachment. The full assessment is levied and he is treated as the owner. Till now the High Courts have held that the occupant of that land is the owner of sethsannad land or the land under attachment, it can be sold, but unfortunately the Bombay Government did not accept that view and that point was never settled. But when the land has been fully assessed and he has been treated by the High Court as the owner of the land, where is the question of levying the occupancy price?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—May I know whether they did not collect the occupancy price from both the Kulkarnis and the inferior village servants in accordance with the Watan Abolition Act or the Bombay Inferior Village Watans Act of 1958?

Sri P. G. SIDHANTHI.—That Act had many legal difficulties and so under the First Amendment of the Constitution under Schedule No. IX that Act has been legalised. That also should be taken into account because the Paragana and Kulkarni Abolition Act has been legalised under the first Amendment of the Constitution under Schedule IX and under 31(b).

Sri H. V. KOUJALGI.—The Honourable Minister very well knows that in Bombay area there are many personal inam villages. In personal inam villages there were Sannadhis and they were not paying any assessment; they were paying only a small amount called ‘judi’. After the abolition of that Act, those lands are now fully assessed; they were not required to pay any occupancy price but only the full assessment.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—You read out two Judgments. May I know on which Judgment you relied upon?

Sri H. V. KOUJALGI.—On both.

(Mr. SPEAKER in the Chair)

In this judgment, the decision of the Mysore High Court is also there and they have also relied upon the Bombay High Court ruling. Our present Chief Justice has relied upon the Bombay High Court ruling that they are holders and they do not belong to the Government. If they do not belong to the Government, the question of collecting the occupancy right amount arises. When the Personal Inams Act came in to force, the occupants were asked to to pay only the amount equal to the assessment. By the introduction of this Act, they have to pay more. So, this would be creating some sort of discrimination.

†Sri R. M. PATIL (Navalgund).—The Supreme Court ruling is more recent than that of our High Court. The writ petition was disposed of in 1959 and we do not know whether Their Lordships of the Mysore High Court have considered this aspect. When once the office goes, all the accompaniments attached to the office will also go. This is the principle enunciated in the Supreme Court's judgment. The land was attached to the office and when the office goes away, whether the ownership continues is the point.

Sri H. V. KOUJALGI.—There are two things Sir. There are sannidhi lands where he is bound to serve as sannidhi but there are japti sannidhi where full assessment is levied. In the records they are shown as vatan lands and Government treats it as vatan lands and according to the High Court, they are lands owned by the occupant. So, no provision is made so far as such lands are concerned if this view of the High Court is accepted, the question of recovering the occupancy price may not arise at all. There are patelki lands which have been fully assessed and they are not encumbered with any service. What about those lands? In short, the joint Select Committee has not taken into consideration all these points and no provision has been made for such things.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, I would like to refer the Hon'ble Member to the definition of emoluments.

Sri H. V. KOUJALGI.—Sir, this is all law point and it is more a question of law and to be discussed very calmly.

Sri B. G. KHOT.—I would refer to one point. Even if the services are no more wanted, still the lands are not resumed. The holders are supposed to be the owners of the land and no occupancy price is claimed.

Sri H. V. KOUJALGI.—That was the policy of the Bombay Government. They never resumed the land. So, this question will have to be

(Sri H. V. KOUJALGI)

gone into and necessary provision will have to be incorporated. Especially in the case of the japti sannidhi lands, if the Government accepts the view that they are the owners of the land, they need not pay any occupancy price to Government. I think the Hon'ble Minister conceded this point while replying.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—No, I did not accept.

Sri H. V. KOUJALGI.—It was my impression that you said so.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—If the land is assessed to be a vatan land and if it is assessed to be an emolument as defined in the Bill, then such lands will not come within the purview of the Bill.

Sri B. G. KHOT.—Whether the occupancy price can be claimed on that or not is the question.

Sri H. V. KOUJALGI.—That aspect of the question has not been discussed in this Bill; that is my grievance. It is rather vague and it leads to doubtful interpretation and unnecessarily the parties will have to seek the aid of the court. That point will have to be made clear.

As regards compensation, Sir, I am of view that considering the long and good service that they have rendered, whether they are legally entitled or not, there is a moral duty on the part of the Government to compensate them in a proper manner. As envisaged in the original Bill, reasonable amount of compensation should be paid to these village offices. It need not be by way of lumpsum but it should depend on some principle. In Bombay area they were getting every year some remuneration by way of potagi and it depended upon the quantum of work they used to do.

5-30 P.M.

This compensation should be fixed in proportion to the work that they were rendering to Government, either Two or Six or Seven times the potgi that was received by him every year. Otherwise to pay a lumpsum to each person would be creating discrimination and would not be proper.

Sri M. C. NARASIMHAN.—What is the exact amount that you would suggest ?

Sri H. V. KOUJALGI.—In my opinion it should be Seven to Ten times the remuneration that they were getting every year. If it was Rs. 100 he should get atleast Rs. 700 or Rs. 1000—roughly as it was provided in the original bill.

Regarding partitioning lands, the lands could be partitioned among the brothers. The land could be alienated among themselves. Alienation was forbidden only to strangers but for partitioning or for alienating you ask them to pay 20 times the occupancy price. I submit that this is too much and should be reduced.

With these remarks I commend the report of the Select Committee and request the Government to clarify certain doubts.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—ಈಗ ಐದು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ಚಿಂತೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳಜನ ಮಾತನಾಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ ಇವತ್ತೂ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಐದೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಅಡ್ವರ್ನ್ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಮೂರುನಾಲ್ಕು ಜನರು ಮಾತನಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಿಯಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ನಾಳೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋಣ. ಅವರೂ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯೊಳಗೆ ಎರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಏನೂ ಡಿಸಂಡಿಂಗ್ ನೋಟ್ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಡಿಸಂಡಿಂಗ್ ನೋಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಇನ್ನು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೇಡ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಎರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಇನ್ನೂ ಡಿಸಂಡಿಂಗ್ ನೋಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮಾತನಾಡಿದವರ ಪೈಕಿ ಎರೋಧಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಎರೋಧವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಎರೋಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ತಂತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಇನ್ನು ಐದು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಲಿ ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಪಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಎರೋಧಪಕ್ಷದವರೂ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಯವರೂ ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಪಕ್ಷದವರೂ ಸಹ ಕೆಲವಾರು ಅಂಶಗಳ ಮೇರೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿರಬಹುದು. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಕೆಲವಾರು ಅಂಶಗಳ ಮೇರೆ ಇಲ್ಲೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಐದೂವರೆ ಗಂಟೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಾ?

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ನೀವು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಸಾಕು. ನಾವು ಒಪ್ಪುವದೇನಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ. ನೀವು ಪದೋಪ್ಯದ್ದರು, ಪ್ಲಾನವ್ಯದ್ದರು ಆಗಿದ್ದೀರಿ.

Sri H. S. RUDRAPPA.—If we adjourn now it would be only because the Opposition asked for it. The Government has nothing to say on this. We want the debate to continue.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಪೊಸ್ಟೋಸರ್ ಎರೋಧಪಕ್ಷದವರಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಇವತ್ತು ಐದೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಹೇರೋಣ.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—This Bill has come from the Select Committee. Why not put the bill to vote.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—It is not as though we have concluded the discussion for want of speakers. There are many persons who are eager to speak.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I am afraid the bill will not be taken up at all. They will try to drag it tomorrow.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—If the desire of the house is that we adjourn now, I have no objection. But the Chair had called upon Sri Linge Gowda.

Mr. SPEAKER.—Sri Linge Gowda will speak.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗೇಗೌಡ (ಕನಕಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಕಡೆ ಸುತ್ತು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೂ ಒಂದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೇರೆಬೇರೆ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಎನಹ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಪರಿಹಾರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರ್ತು ಬಾಕಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ಈ ಮಸೂದೆ ಯಾವ ಫಾರ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಇಂಟ್ರಡ್ಯೂಸ್ ಆಯಿತು, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರಿಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಭೆಯವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದಲ್ಲ. ಈ ಮಸೂದೆ ಮೊದಲೇ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರೂ, ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯೆ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಮಾನ ಬಂದಮೇಲೆ ಆಗುವ ಒದರಾವಣಿಗೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವ್ಯಾಲಿಡ್ ರೀಜನ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.

ನಮಗಾದರೂ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಹಾರ ಏಳರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಈ ಸಭೆಯವರಿಗಿದ್ದರೆ ಅದು 15-20 ರಷ್ಟಾದರೂ ಇರಲಿ. ಏಳಕ್ಕೆ ಕಡಮೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ 10ರಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಒಂದು ಪ್ರೀಸಿಷನ್‌ನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎರೋಧ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎರೋಧ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಟೇಲ ಶಾಸನಭೋಗರುಗಳೂ ಮತ್ತಿತರ ಗ್ರಾಮಸೇವಕರು ಮಾಡಿರುವ ಸೇವೆ ಮಹತ್ವರವಾದುದು. ಶಾಸನಭೋಗರುಗಳು ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಟೇಲರುಗಳು ರಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಮೆಂಟಿಕ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ, ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಂಬಿಕೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಜನಗಳ ನಂಬಿಕೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡವರೂ ಇದ್ದರು; ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟವರೂ ಇದ್ದರು, ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವರೂ ಇದ್ದರು. ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳನ್ನು ಮುಂಗವರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನಿಂದಾಗಲಿ ಬೇರೆಯಾದ ಈ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದೆಯೇ ಒಮ್ಮತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀವೆ. ಶ್ರೀ. ನಾಗೂರ್ ರವರು, ಮಾತ್ರ ಅದು ಅವರು ಸ್ವತಃ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ, ಪಟೇಲ ಶಾಸನಭೋಗರನ್ನು ತೆಗೆಯಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ವತ್ಸ ಇವರನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೂ ಏನೂ ಪಟೇಲ ಶಾಸನಭೋಗರುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಎರೋಧ

ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಪಾನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಸಕಾರಕ್ಕೆ ಏನು ಕಷ್ಟ ಬಂದಿದೆ ಎಂದರೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ಏನು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತೋ ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾದಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಂದಿತ್ತಲ್ಲಾ ಎನ್ನುವುದು ನಿಮ್ಮ ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದರೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಒಗಟುನಲ್ಲ ಬೇಗ ಬರಬಹುದು. ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದರಿಂದ 1½ ಕೋಟಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಬಹುದು, ಅಥವಾ 3 ಕೋಟಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗ ಬಹುದು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಹೇಗಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಸಾಲಮಾಡುತ್ತೇ ಇದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಸಾಲಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆದಂಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ನೀವು ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವವರಿಗೆ ಮಾರ್ಯಾದೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು, ಮಾಹಾರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇವರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ. ನೀವು 100 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಪಾಸಾದಮೇಲೆ ಇದು ಯಾವ ದಿವಸದಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಇವರನ್ನು ಯಾವಾಗ ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೀರ ದಿಸ್ಪಿಕ್ಸ್‌ವಾರು, ಪ್ರೊಟಿಬಿಶನ್ನಿನ ಹಾಗೆ, ಇಂಟ್ರೂಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡುತ್ತೀರ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—It shall Come into force on a particular day notified throughout the State.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಿಂಗೇಗೌಡ.—ಬಹಳ ಸಂತೋಷ, ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಅದೇ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ನಿರ್ಧಾರವೆಂಬುದು. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಪಾಸಾದ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಆರು ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಎಲ್ಲರನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಸೇವೆಮಾಡಿದವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಮಾಜವಾದಿ ತತ್ವವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾದ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸೇವೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇನಾಂ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಅವರವರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇನಾಂ ಜಮೀನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಶಾನು ಭೋಗರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರುಗಳಿಗೆ ಇನಾಂ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಪಟೇಲರು ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಪಟೇಲರುಗಳಿಗೆ ಜಮೀನು ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಜಮೀನು ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಪಟೇಲ್, ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಶಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಪ್ರೀ ಆಫ್ ಕಾಸ್ ಐದು ಎಕರೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಜಮೀನು ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರುಗಳನ್ನು ರಿಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಬಹಳ ಮರು ಸಭಾವಿವರಣೆ ಕೊಡುಗೊಳಗಾಗತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಅವರುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಕಣಿವಾಗಿರುವ ಬವಲು, ಒಳ್ಳೆಯ ಮೊತ್ತವನ್ನೂ ಆವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನಿಗೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅವರು ಶ್ರೀಘಂತರಾಗಿದ್ದರೆ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಿಂಗೇಗೌಡ.—ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಿಡಿ. ನೀವು 100 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಯಾರು ಅದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಸೇವೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅನ್ವಯಕ ಹಕ್ಕುದಾರಿಕೆ ಬಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗೇ ಗೌಡ)

ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ ಜನಗಳಿಗೆ ನೀವಾದರೂ ಕೂಡ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ನೂರೂ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವಾಗ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ನೀವು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ಇದರ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಅರ್ಧ ಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬಹುದು; ಎಲ್ಲರೂ ವಾಸ್ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಷ್ಟೆ. ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ; ನಿಮ್ಮವರು ಮೊದಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಬೇಸ್ತುಬಿದ್ದರು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಸ್ತು ಬಿದ್ದು ಹೀಗೆ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪೇಶ ಬಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಬೇಸ್ತು ಮೇಲೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣದ್ವೈಪ್ಪ.—ಸ್ವಲ್ಪೇಶ ಅಂದರಲ್ಲ ಏನು ಸ್ವಲ್ಪೇಶ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗೇಗೌಡ.—ನಾನು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜನಗಳು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಸಹಾಯಮಾಡಿ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಕಠಿಣವಾಗಿರಬೇಡಿ. ಕಠಿಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದರಾಯಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಹೋಗಬಹುದು, ಅವರು ಇನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರಲಿ ಎನ್ನುವ ಸ್ವಲ್ಪೇಶ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾದದ್ದನ್ನು ಬದರಾಯಿಸಬೇಕಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಕಷ್ಟ ನಿಮಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಬದರಾಯಿಸದೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದರೆ ರೂಲಿಂಗ್ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪರಿಹಾರದ ವಿಷಯ ಬೇಗ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಎರಡು—ಮೂರು ಘಂಟೆಗಳು ಉಳಿಸಿಕೊಡಿ; ಆ ಕಾಲವನ್ನು ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ಬಿಲ್ಲುಗಳಿದ್ದರೆ ಎಸೆಹೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

†ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ (ಬಳ್ಳಾರಿ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನಾನೀಗ ಕೆಲವು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಇಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಬಿಲ್ಲಿದೆ. ಈ ವಿವರ ಹಿರಿಡು ಹಿರಿಡು ಆಫೀಸನ್ನು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕಾಂಪನ್ ಸೇಷ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಎಕ್ಸ್‌ಗ್ರೆಷಿಯೋರೊಪದಲ್ಲ ಯಾರಾದರೂ ಅಪ್ಪಿಕೇಷ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಸೇವೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನದು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಇವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಒಂದು ಪರಿಹಾರ ನೀಡುವುದು ಅನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ನೂರಾರೂ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಬಳವು ಇವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ 10—15ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟೇ; ಇವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಭಾವನೆ ಅಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಇವರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಇವರನ್ನು ಹೊಗಳಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಚಾರ ಮುನ್ಸೂಚನೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ಇದೆ, ಹೈರಮಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ-ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಯೂನಿಫಾರಂ ಕಾನೂನು

ಅಗಬೇಕಾದ್ದು ಆತ್ಮವಶ್ಯಕವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವೀಗ ಈ ಗ್ರಾಮನೊಳಗಿರುವ ಗೃಹಗಳ ಗಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಅವರು ಸ್ಥಾನಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಏನು ಪರಿಹಾರ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ, ಇದಾದನಂತರ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನೆಂದರೆ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಈ ದಿವಸ ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವೇ ಇವರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ನಾವೀಗ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಇದ್ದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಲ್ಲರೇ ಎದ್ದುಹಾಗಿದ್ದರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ—ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನ್ಯತೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಬೆರಕೆಲಕ್ಕರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರೂ ಅವರಿಂದ ವಸೂಲಾದಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾಕಷ್ಟತರದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟೀತೀರ ಬೇಕೆಂದು ನಾನೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸೂಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನವರು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳ ಬಹುದು ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನಲ್ಲ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸಿಯೋ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲರೇ ಅಫೀಸರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಜನರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಬಿಲ್ಲನಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿದೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅಫೀಸರುಗಳು ತಕರಾರು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ವಿದ್ಯಾಅರ್ಹತೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಜನರಿಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣವಿಂದ ಮೊದಲಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲನಲ್ಲ ಇವರಿಗೆ ಪೋಷಿಕೆಯು ಆರು ಪಟ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಪರಿಯಲ್ಲ ಕೆಲವು ಪಚೇಲರು ಗಳಿಗೆ ಇನಾಂ ಜಮಾನಿಲ್ಲ—ಕೆಲವು ಶ್ಯಾನುಭೋಗಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತೆಂದು ಕೆಲವರಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನಾಂ ಜಮಾನಿಲ್ಲದ ಪಚೇಲರಿಗೆ ಜಮಾನನ್ನು ರೀ—ಗ್ರಾಟ್ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಇನಾಂ ಜಮಾನಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಆ ಜಮಾನನ್ನು ಒಂದು ನಾಮಿನರ್ ಬೆರೆಗೆ ಕೊಡುವುದೂ ಸಹ ಅಷ್ಟೇನೂ ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಆ ಜಮಾನನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈಗ ಹಿಂದಿನ ಬಿಲ್ಲನಲ್ಲ ಆರು ಪಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಏನು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಹಣದರೂಪದಲ್ಲಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಜಮಾನು ರೂಪದಲ್ಲಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅಫೀಸರಿಗೂ ಈ ರೀತಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಜೀವನ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವೀಗ ಈ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಮುಂದೇನು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮುಂದೆ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವಹಿಸ ಬೇಕೇ ಬೇಡವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಧೂಕಂದಾಯವೂ ಫೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನಾರೀತಿಯ ಕೆರಿಗರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಧೂಕಂದಾಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯದೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಹೊತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಡೀವಾಳವಾಗಬಾರದು. ಈ ದಿವಸ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳು ಅವುಗಳದ್ದನ್ನೇ ಆವು ವಸೂಲಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ

